

bölcs diákok hetilap

V. tábor, 1. szám

2015. augusztus 1.

„Amikor nehéz és harcolsz, lásd meg: fontosabb kivé leszel a harc közben mint maga az álom. Sokkal-sokkal fontosabb: az ember aki leszel, a karakter amit felépítesz, a bátorság amit kifejlesztesz, a hited ami megnyilvánul.” (cikk a 2. oldalon)

„Semmiiben sem nyilvánul meg olyan világosan az emberek jelleme, mint a játékban.” (Lev Tolsztoj)

Víz, levegő, kommunikáció... Mi a közös ezekben? Talán az, hogy e három nélkül nincs élet. Az első kettő mindegyikünk számára egyértelmű, de lássuk mi a helyzet az utóbbival. A kommunikáció nélkül elképzelhetetlen a társadalmi élet. Mindennapjainkban a gesztusok, mimikák (non-verbális kommunikáció) érvényesülnek dominánsan, ennek ellenére mégis a szavak koronázzák meg legtöbbször kapcsolatainkat.

A kommunikáció rengeteg módon valósulhat meg, valamint számos torzító tényező is hatással lehet rá. Vezetőink játékok segítségével avattak be minket a kommunikáció rejtelmes világába. Megismerkedtünk ennek számos formájával és hatásával. Megtapasztaltuk milyen az, ha valami megzavarja a kommunikáció menetét.

A játékok nem csak ezt a célt szolgálták, hanem az ismerkedésben is segítettek, ami rendkívül fontos volt a zökkenőmentes táborozáshoz. Bár az elején nem tűnt fel, de a „játékok” fedőnév valójában fontos alapját képezték táborozásunknak.

Véleményünk szerint a kommunikációs nap megtanított bennünket arra is, hogy az önfelelt szórakozáshoz nem szükséges több, mint a nyelvünk, az egymás közti kapcsolat és kommunikáció. Ki gondolná, hogy a TIK, TAK és a MICSODA? Lehetnek egy szórakoztató játék egyetlen elemei? Lehetőséget kaptunk többek között arra is, hogy meg ismerjük a törzsi élet kommunikációs alapjait, vagy éppen, hogy mit jelent a hiányos kommunikáció, a hídépítéssel játékon keresztül. Megismerhettük a saboteurösködés és az együtt dolgozás élményét is.

Végeredményképpen mindenki nevében kijelenthetjük, hogy egy rendkívüli élményben volt részünk.

Szerző: KMBZS (Fülöp Györfi Szabolcs János, Nagy Boglárka, Tamás Tihamér Levente, Zsigmond Regina, vezetőjük Korodi László)

„A takóllalkozás elkerülhetetlen” – Orbán János Dénes Szerző: Hupikék Törpikék (Csata Péter, György Dóra-Antónia, Tordai Julieta-Anna, vezetőjük Keresztes-Szőke Erzsébet)

Egyes személyekkel vagy élethelyzetekkel való találkozások meghatározóak lehetnek. Ilyen meghatározó tényezővé vált a Communitas által szervezett „Bölcs Diákok” tábor valahány diák életében. (cikk a 3. oldalon)

A nagyság benned van!

Madách Az ember tragédiája című drámájának záró mondata: „Ember küzdj és bízva bízzál!”, amelyet szinte minden magyar ember hallott már, ma is aktuális. A XXI. század embere is napról-napra, percről-percre veszíti el életcélját, reményét és hitét, feladja a harcot, mely számára végtelennek tűnik, a többi embert hibáztatja, holott ő az, ki nem tart ki céljai mellett. Sajnos ez leginkább a fiatalokra vonatkoztatható veszély (de nem csak), hiszen a fiatalság túl hamar kiábrándul a világból, megfeledkezik céljáról, hitből és bizakodásból hiányt szenvedő hozzáállással lépnek le a céljaik fele vezető jó útról.

Ez a tábor, amelyet feladatok, versenyek, vetélkedők fűszereztek, fontos segítség volt, hogy megmaradjon bennünk ez a mondat a mindennapi életben is. Minden csapat teljes erőbedobással harcolt, ugyanakkor az egyéni kihívásokkal is (ilyen volt a retyezáti hegyitúra) a szervezők felszították szívünkben a törekvést álmaink és céljaink megvalósulásáért. Talán a leginkább bizalommal és küzdelemmel átítatott feladatnak a csütörtöki Kémikus napba beiktatott csapatvetélkedőt mondhatjuk, ahol leginkább érzékelhető volt a küzdelem, versenyszellem, ugyanakkor a bizalom önmagunkban és csapattársainkban egyaránt.

Első játék már magába ölelte a bizalom fogalmát, hiszen a csapatok két tagjának közös erővel kellett elvégezni a feladatot, egy vizes tál lábba való megtartását hanyatt fekvve. A második és harmadik versenyszámot már a önbizalomból fakadó ügyesség és kitartás jellemezte, mivel három lufit kellett fenntartani a levegőben, (a második) valamint ping-pong labdák átjuttatása 14 vízzel telt poháron, fúvással (a harmadik). A negyedik játékban ismét a csapatmunka dominált a küzdelemben, minél kisebbre hajtani az újságpapírt a csapat alatt földre lépés nélkül. A versenyszámokat, akárcsak az egész tábort nagy küzdelem és lelkesedés kísérte.

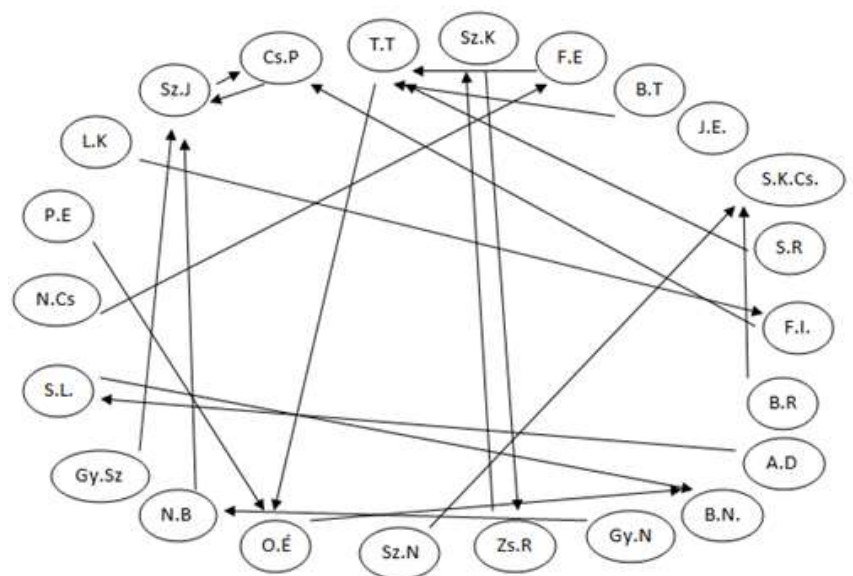
A fenti idézet komoly mondanivalót hordoz magával, amelyet mindannyiunk számára magunkénak éreztünk a tábor során, a tábor egyik jelmondata is lehetne, hiszen valóban az az érték számunkra, az a fejlődés, amelyet megtapasztaltunk, nagy fontossággal rendelkezik, milyenek voltunk és milyenekké váltunk.

Szerző: Lupus Pacis (Pintyi Attila, Sólyom László, Szabó Mihály-Csongor, vezetőjük Csomós László)

„Játszótársam mondd, akarsz-e lenni”

Minden tábor egyik legjelentősebb célja az új emberek megismerése, barátságok kezdete és az élményekkel való gazdagodás. A B.Ö.D. táborban, amelyben tíz település diákjai vesznek részt még inkább érvényesülnek ezen célok, hiszen minden résztvevőnek a tábor 90% ismeretlen. Bár egy egyhetes tábor alatt barátságok még nem alakulnak ki, de „játszótársak” kerülnek.

A tábor résztvevőit megkérdeztük, hogy kinek a személyében találták meg a „játszótársat”.

Szerző: Gerhardisták (Kotzka Kinga, László Karola, vezetőjük Vajda Attila)

folytatás az 1. oldalról

A kommunikációs nap lehetővé tett számunkra egy hatalmas találkozást. Rövid ideig az ismeretlen helyek otthonossá váltak, és egyéniségek idővel ismertekké. Két vezető segítségével lelkeket és testeket megmozgató játékok által megismerhettük nem csak egymást, de önmagunkat is. Különböző ügyességet, figyelmet és csapatmunkát igénylő játékokban vettünk részt, melyek egyrészt összerázó, másrészt építő jellegűek voltak. Kiseb-nagyobb sikerrel a feladatokat végrehajtottuk.

Amellett, hogy új tapasztalatra tettünk szert, sok új barátot szereztünk és beilleszkedtünk egy aktív, befogadó társaságba. Az így létrejött barátságok akár életre szólóak is lehetnek, hála a találkozás elkerülhetetlenségének. E véletlen találkozások teszik örömteljessé azt a rögzös utat, amit életünk során bejárunk, társakat, barátokat kapva olykor elveszítve. Ha nyitott szemmel járunk, észrevesszük, hogy minden találkozásnak jelentősége van. A táborban szerzett ismeretségek, ha nem azonnal is, de lehet idővel megerősödnek. A barátságok mellett örökre szóló emlékek is bevésődnek fejünkbe és szívünkbe is egyaránt. Sok emléket halmoztunk fel a táborban és bizonyosan mindenki úgy fog emlékezni erre a hétre, hogy egy nap sem telt el nevetés nélkül. Köszönet azoknak az embereknek, akik felhívják a figyelmet az élet apró, de meghatározó tevékenységeire.

"Magos Déva várát, hogy fölépítenék"

A szerdai nap mindenki elkeseredésére mítoszrombolással kezdődött, ugyanis miután fellibegtünk magas Déva várához leghőbb vágyunkról - Kőműves Kelemenné megkereséséről - kellett letennünk. Habár amit idegenvezetőnk, Ilka mondott a ballada hitelességéről és valóságalapjáról hidegzuhanyként ért, hamar ki kellett lábalnunk a sokból, hiszen jónéhány lépcső várt megmászásra. Míg a várban sétáltunk, sok mindenre felhívták a figyelmünket, a vár rövid történetét is megismerhettük. A sétánk hamar véget ért, sajnáljuk, hogy a felújítások miatt a vár kis része látogatható és sok helyen nagyon rossz állapotban van. A vár legbelső részén, miután megcsodáltuk a kilátást, összeálltunk egy "csopifotira" (értsd: csoportkép).

A felvonóra várva alaposan kiveséztük a szuvenírbazár felhozatalát. Gyönyörködtünk a hagyományos drakulás "csiprokban", az óriási buborékfújókban, a gumikígyókban és minden Dévához/ Romániához többé-kevésbé kapcsolódó (leginkább kínai kivitelezésű) műtárgyan.

Este, mikorra már a vajdahunyadi és dédáci élmények a dévaiak elé tolokodtak, megtudtuk, hogy különböző stílusokban, helyzetekben kell feldolgozzuk Kőműves Kelemen balladájának rövidített változatát. A legkülönbélebb (és nyugodtan mondhatjuk legkreatívabb) újragondolásukat láttuk.

Mi a művészettörténészek szilárd meggyőződésének ellenére is hiszünk kicsit a balladában, így nekünk a nap tanulsága: "Kell az asszony a házba." - Kőműves Kelemen

Jó K.A.I.D (Ambrus Dorottya, Bajcsi Anna, Kovács Izabella, Tamás Krisztina, vezetőjük Korpos Szabolcs)

A várak királya

Szerdán a táborozókkal a Déva váránál tett látogatás után szerencsénk volt bepillantást nyerni a vajdahunyadi várba. A busszal követve a Corvins castle feliratú táblákat, mígnem elértünk egy a vár dombhoz, ahol egy kis emelkedőn felmenve csodálatos látvány tárult elénk, bizonyosságot adva Mikszáth Kálmán szavairól, aki így fogalmazott: "a várak királya".

Már akkor, amikor elindultunk a vár hosszú fahídján átjárt minket a középkori hangulat, átléptünk a lovagok, krónikások, kódexek világába. A vár falain belül számos stílus jelét láthattuk, hiszen a kastélyt több uralkodó és király építette, formálta át belátása szerint. Ennek ellenére nem a zsúfoltság, a diszharmonia érzése, hanem a stílusok és motívumok kellemes egyvelege hatott ránk. Művészettörténészeink bemutatták a vár termeit, felhívva figyelmünket az érdekes és említésre méltó vonásokra, látnivalókra.

Az ismertető után néhány kiállítást tekinthettünk meg, amik alapján elképzelhettük a korabeli életmódot, melyet még csak tetézt a kápolnában halkán pengető zenész.

Később pedig egy feladatlapot kaptunk, melynek megoldásait kutatva még inkább elmélyedhettünk a vár történelmében. A címerkeresés közben megismerkedhettünk a hunyadiak címerállatával, a feketehollóval, mely formában, de mindig központi elemként jelenik meg a címereken.

Végül, bár odakint a hőség várt bennünket, az, hogy egy ilyen élményben lehetett részünk, erőt adott a következő állomás megtekintéséhez és a feladatok megírásához

Szerző: Dávid Csillag (Bartha István, Sándor Róbert, Szabó Johanna, Szombatfalvi Klára, vezetőjük Zsidó Csaba)

Impresszum:

Communitas Alapítvány, Kolozsvár, Majális utca 60. Szám

Partnereink: BBTE Magyar Biológia-Ökológia Intézet, BBTE Magyar Kémia és Vegyészmérnöki Intézet BBTE Kommunikáció Kar, BBTE Történelem-Művészettörténet kar.

Szerdán meglátogathattuk Kazinczy Ferenc kedvenc helyét. Nagyon örült újságíró csapatunk, mikor megtudta, hogy ide is elmehetünk a táborozókkal a tábor során. A Paski Arborétum lombjai között Kazinczy sóhajaira és mosolyaira figyelhettünk fel. Ott volt velünk végig. Nem engedett.

Érkezésünk után-mivel kíváncsiak voltunk a táborlakók véleményére is - megkérdeztük őket első benyomásaikról, majd arról, hogy mivel töltötték idejüket. Először Szabó Norberttel beszélgettünk.

K: Mi történt rögtön mikor beléptetek az Arborétum kapuin?

Szabó: Barazsuly Viki, egy művészettörténész mesélt kicsit a barokk és angolkertek közötti különbségekről, majd Kazinczy a helyhez való kötődéséről.

K: A tábor korábbi napjaihoz hasonlóan most is kaptatok az adott témához kapcsolódó feladatokat?

Szabó: Igen, gyakorlati és elméleti feladatokat is kaptunk, összesen hármat.

K: Melyek voltak ezek?

Szabó: Először két térkép-egy angolkert és egy franciakert felülnézete- közötti különbségeket kellett feltüntetnünk, majd meg kellett keresnünk konkrétan azt a bizonyos kedvenc helyet és szelfiznünk kellett egy ott található oszloppal. Végül egy szöveg alapján írtuk le Kazinczy szokásait.

K: Melyik bizonyult a legnehezebbnek?

Szabó: Talán az oszlop megkeresése, egy hatalmas parkban komoly megpróbáltatás volt. Szerencsére egy bácsika segített rajtunk és megmutatta az arrafele vezető utat.

K: S melyik volt kedvencetek?

Szabó: Ejsze ugyanez, nagyon szeretek szelfizni, születésnapomra majd egy selfie stick-et szeretnék kérni. Ha van valamelyik táborozónak, aki már nem igényli, vagy nem olyan megszállott, mint én, esetleg bizniszelhetünk egyet szombatig.

K: Zárásként melyik a kedvenc kosárcsapatod?

Szabó: A Los Angeles Lakers, már 2001 óta nekik drukkolok.

K: Köszönjük!

Szabó: Igazán nincs mit.

Szerző: Vészes Ebóla (Gosuly Róbert, Szabó Norbert – vész, Szallós Kis Csaba - Eb óla, vezetőjük Bereczki Katalin Noémi

Zergeles a Retyezáton

*Hajnali hétkor, reggel korán,
Útra indult sok-sok bölcs diák.
Nagy útra indultak ők "máma",
Elindultak a Retyezátba.*

*Meg érkeztek e mesebeli tájra,
El is indultak hatalmas túrára.
Felmásztak a nagy hegy nyergébe,
onnan meg egyenesen a hegyébe.*

*Útjukat javarészt a köd kísérte,
De ettől megmaradt a diákok kedve.
Láttak zergét, békát és mormotát,
Ami kárpótolta az ifjak fáradságát.*

*Megfáradva bár, de törve nem,
Nem volt bennük semmi félelem.
Végigjárták a hatalmas túrát,
Felfedezték a Retyezát birodalmát.*

Szerző: Peda Újratöltve (Fülöp Edina, Olasz Éva, Vass Tamás Imre, vezetőjük Novák Károly-István)

A szerelem kémiája – a kémia szerelme?

Egy eseménydús est-éjszaka után reggel nehezen térünk magunkhoz. Az idő is tetézte morcos hangulatunkat. A „kémia nap” főszereplői, Dr. Kovács Gábor és Kedves Endre Zsolt, a kolozsvári Babeş - Bolyai Tudományegyetem kémia karáról érkeztek a táborba. Vendégeink power point bemutatóval illusztrálták az egyetemen zajló mindennapi életet. Elmondták, hogy a kémiának mindennapi élet minden területén fontos szerepe van. Sokszor hallottuk már, hogy mi magyarok lovas nemzet, nyilas nemzet, művésznemzet vagyunk, most viszont azt is megtudtuk, hogy „vegyésznemzet” a magyar. Magyar Nobel-díjasaink közül négyen kémiai Nobel-díjban részesültek, de az orvosi és fizikai Nobel-díjjal kitüntetetteknek is kapcsolatuk volt a kémiával.

Közben a felhők is szétoszlottak, s elkezdődtek a szabadtéri kísérletek. Az első kísérlet kicsit meglepte a társaságot. Tömény kénsavból és kálium bikromátból alkoholszonda készült, aminek segítségével kimutathatóvá vált, hogy ki mivel múltatta az előző estét. Sokan meglepődtek azon, hogy a narancssárga vegyület nagyon hamar megzöldült. Hát igen... A továbbiakban öt- hat tagú csapatokban szervezeten nagyon érdekes kísérleteket végeztünk. Hidrogént fejlesztettünk kénsav, víz és mosószer, majd cink összekeverésével. Cink és jód segítségével lila füstöt állítottunk elő. Cukrot is karamellizáltunk kénsav segítségével. Jóval gyorsabb volt a művelet, mint a konyhában szokott lenni, csak a végtermék fogyasztásra nem alkalmas. A kísérleteknek már a neve is izgalmas volt, mint például az „elefánt fogkrém” vagy a „nem newtoni folyadék előállítás”. El is határoztuk, hogy ezeket az osztálytársainknak is be fogjuk mutatni. Miután a feladatsorok megoldása alatt rézpénzt kellett előállítanunk, most ezüstpénzt hamisítottunk.

Az éjszakai kísérletek is rendkívül látványosak voltak. Kis tűzijátékkal próbálták a beígért tábor tüzet pótolni. Köszönjük Gábornak és Zsoltnak az érdekes, tartalmas kísérleteket és a barátságos hangulatú „kémia napot”. Igaz, hogy a szerelem kémiájáról nem sokat tudtunk meg, de lehet, hogy akad köztünk olyan, aki a kémia szerelmese lett.

Szerző: BookNinox (Balla Nóra Izabella, Novák Csilla-Timea, Fejér Izabella, Péter Erzsébet, vezetőjük Józán Erzsébet)

bölcs diákok hetilap

**Kedves Bölcs Diákok! Köszönjük a jelenléteteket, munkátokat, ötleteiteket, nagyon büszkék vagyunk Rátok!
Reméljük jól éreztétek magatokat, várunk Benneteket jövőre is!**

***Szeretettel,
a Szervezők***

